RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 25r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

faciat substantiarũ. Quid g̃ subiciet. cũ in x̃ dõ & homine pdicauerit duos. Humqd xpos subiciet.
Hempe tale hoc ẽ. ac si de uno equo & sessore ei duos dicat eqtes. Xpo enĩ ñ nature ꝗ officii nom
est. Siqdẽ xpi. idẽ uncti fuerunt & alii. de qb ipse ait. nolite tange xpos meos. ꝗ hic inq̃ habi
tat plenitudo diuinitatis ut sup̃ dictũ ẽ pconsortib suis unctus ẽ. Immo multo magis in eq̃lia
sunt ds & homo. q̃ equus & homo. Hã ueri di ⁊ hois hoc solũ cõmune ẽ. qd̃ de uũq; pdicat̃ sub
stantia. de hoie aũ ⁊ eq̃ ñ solũ substantia. s; & corp̃ cõmunit̃ pdicat̃ & animal. Si g̃ psona se
denus in eq̃ sic eq psonã absumit. ut cũ ipso equo cui ẽ unit ñ ẽ psonaꝝ numerũ facere ñ possit.
q̃nto magis in x̃ psona di sic hois psonã absorbet. l. absumit. ut neq̃q̃ dicant̃ aut sint duo xpi.
siue duo filii. pserti cũ hoi ds inseparabiliter VBI VS SIT.
Igit̃ salua duaꝝ uertate substantiaꝝ. un idẽ una psona ẽ. xpo. uni hoc ẽ uir siue filio hois. un
idẽq; hic ẽ filio di. Cui specie & pulchritudine delectat ipse ds pat̃. dignũ illud memoria ũbũ de
celo sup̃ cũ locut ẽ. Tues filio mis dilectus. inte m coplacui. Hoc unq; a pncipio ñ dix̃ cũ unusa cde
ret. cũ celi fabrica ertendere. l. mari ũminũ ponere. & omã uisibilia siue inuisibilia mirabilis
artifex cõponens suo singla loco. l. ordine distinguere. Et qdẽ placebant illi cuncta q̃ fecerat.
qa erant ualde bona. s; nuq̃ in omib illis se ipsũ s coplacuisse insinuat. In hoc aũ uno s cõplacẽ
& dicit. inte m coplacui. qd longe aliud ẽ. q̃ si diuisse & tu m coplacuisti. Attendam g̃ qd in xpo
factũ sit. & uidebim qd uere p magnitudine l. qlitate opis recte pat̃ in illo s coplacuerit. uidel
cũ omã fecisse ds. nihil omino simile s. l. eqle fecerat. Hec enĩ fieri potat̃ ut increato dõ similis. l.
eqlis formaret̃ creatura. Non g̃ benuolentie creatoris sufficiebat. qd ea q̃ fecerat erant cuncta
ualde bona. qa nihil int omã simile s. l. eqle uidebat. s. ut ia dictũ ẽ tale qd omino qlis ipse est
creari ñ potat̃. Qua ppt̃ multitudo creature infirma de nichilo facta parti corruerat. neq; sui utpote
ipsi uiribus ullom restaurari ualebat. Suggessit g̃ ipsa q̃ nõ apparuit in specie colube mitis & ut
benuola patis caritas. qtum ipsa ututẽ. ipsũ ũbũ pqd omã fecerat qm nihil eqle s cõdidat facẽ
sue uniret. & sic unũ qd cui nichil deeet in ordine. l. natã creatẽ pduceret. Quo facto gtulat̃
omipsi bonitas. & applaudit semet dilectio colubina. omis muidentie nescia. qd ope sua cõpar
s facta sit humana creata. dignũ laude iudicant. qd in opi natẽ ei de sue natẽ diuicitis adeo
subuenerit. ut totũ regnũ patis regere. uniusa omino celi ac tre re publica disponere. & in
throno ei dniari eque ut ipse de incepsi idonea sit. Hoc op̃ suũ ado collaudat. & in hoc s copla
cet. in tantũ ut cuicũq; ñ cõplacuerit. quicũq; cũ laude & grarũ actione ñ aspexerit. eũ uel
ingtũ & uere supbũ & inuidũ a salute sua. & abeide xpi filii sui regno repellat. S; ia narra
tionis euglice seqmia uideam. Altera die. nerũ stabat ihs. & ex discipliis eius duo. ss
Hoc loco recte quirit̃ qualit̃ hic euglista ihs a tb ceteis euglistis psentis narratione ñ disere
pet. Matheus enĩ stati p ieunii dni & tẽptatione diaboli. ita subinfert. Cũ aũ audisset
ihs qd ioh̃s tditus eet. secessit in galileã. Et & MARCVS continuo p eide tẽptationis narrati
onẽ. pq̃ aut inq̃t tditus est ioh̃s. uenit ihs in galileã. Hoc isti cõsonant̃ astruere uident̃.